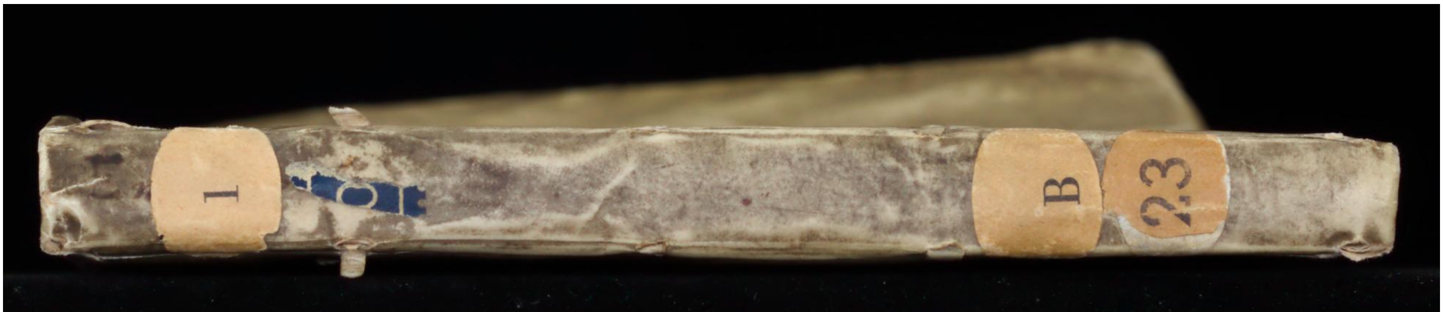
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

301 De Vries 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

1608? c. 1620

1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Klinck-dicht, aende kijckers.

Hier ziet ghy afghebeelt de bootsjes-vande Minne,
De grillicheyties van het dartel Venus kindt,
Dat poeſelachtich vvicht! dat moeder-naackt en blindt
De grootſte zielen kan vermeeſtren en vervvinnen.
Dit kleyne guytjen, deed den Monſter-temmer ſpinnen
Het rocken van een vrouvv, die hy vervviiſt bemindt;
't Schijnt buyten ons gheloof nochtans die't vvel verſint,
Een yg'lijck ſchepſel heeft dit boefjen in Zijn ſinnen,
Daer zit dat bengheltjen en bakert ons vernuft,
En't rolt en ſolt de menſch ſoo vvildt, ſo vvoeſt Zo vvuft,
Tot dat hy ſolleboldt in hondert duyzent partjens.
Ghy oude grynzers grijs, die dit al ſlinx beziet,
Dit beelde-boeckjen is voor nortſche ſuffers niet:
Maer 'tis alleen ghemaeckt voor zoete lieve hartjens.

G. A. Bredero, 't Kan verkeeren.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

AEN DE

IONCK-VROUWEN

VAN HOLLANDT.

GHY lieffelick gheſlacht, dat Venus heeft ghegeven
Te voeren in de handt den ſleutel van ons leven,
Die met u oogen ſaeyt dat goddelicke ſaet,
Dat in ons herten veldt altijdt gevvortelt ſtaet,
Ionckvrouvven 'tis om u. ick ſvveer u by de banden
Van onſen kleynen Godt, ick ſvveere by ziin handen,
Ick ſvveere by den pijl, den meeſter van miin hert,
Die altiidt ſtoockt miin vier en meerdert miine ſmert.
Ionck-vrouvven 't is om u. ick ſvveere by de ſchoone,
De ſchoone die miin ſiel gevangen voert ten toone,
Die my heeft in haer macht, ick ſvveere by de piin
Daer ſonder ick niet ſou in vreuchden konnen ſiin:
Jck ſvveere by dat licht dat zy my pleecht te gheven
Als zy haer oogen vvendt de Sonne van miin leven.
Het is om u ghevveeſt, alleen om deſe ſaeck,
Dat ick Cupido vvil gaen leeren onſe ſpraeck.
Self Venus van dit jaer (het is niet ſang' geleden)
Quam vroeyelick en bly naer Hollands riicke ſteden,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Den ſilveren dau viel met druppels hier en daer
VVaer datſe ging en ſtnnt, van haer ſchoon gouden haer.
Zy vvou dat haeren ſoon by my vvat ſou verkeeren,
Op dat hy onſe ſpraeck van Hollandt mochte leeren:
Ick gaf haer goeden moet, ick ſeyd' het ſou vvel ſiin,
Het kindt is jonck genoech. zy liet het daer by miin.
Hy vvoonde vaſt by my, vvy ſouden Hollandts ſpreken,
Hy hadd' de ſpraecke vaſt in tien of tvvellef vveken.
Ick bebbe menichmael, als ick ſe liggen vant,
Ziin piilen ende boog genomen in de handt,
Maer als hy van my ginck, in plaetſe van bedancken,
Sant hy my een geſchenck (het ſiin zijn oude rancken,
Hy heeft my eenen piil gedruckt in miin ghemoet,
Die my altiidt in vreucht en ſmerte leven doet.
O bitter-ſoete piin! dat is hy O Ionckvrouvven,
Die my eerſt heeft geleert de hoop op een te bouvven,
Die my eerſt heeft gheleert, die my eerſt heeft getoont,
Den handel van het volck, dat ons ſo quaelick loont.
Dat volck, dat ſoete volck, dat volck dat met haer ſpeken,
En met haer ſacht gelaet der mannen hert doet breken,
Dat met haer godlick vier, en vriendelick geſicht,
Als ſterren in de nacht, ons duyſter ſiel verlicht.
De oorſaeck van ons ſmert, de oorſaeck van ons vreuchden,
De oorſaeck van ons quaet, de oorſaeck van ons deuchden.
De

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

De ſchrick van onſe ſiel, en vvederom de luſt,
De brandt van ons gemoet, maer die hem ſelven bluſt,
Dat ick de Sonne waer, of dat ick haren vvagen,
Een dach mocht ofte tvvee doen gaen naer miin behagen,
Ick ſoude ſtille ſtaen ſoo dickvvils in de locht.
Dat ic den ſchoonen glans van een aenſchouvven mocht
Dat ick vvaer als de Son, ick ſoud' haer oogen maecken
Tvvee ſterren in de locht, dat zy my mochten naecken,
Dat ickſe mocht aenſien. ick ſoudeſe doen ſtaen
In midden s'hemels troon niet verre van de Maen.
Hoe menichmael heb ick gevvenſt te mogen vveſen
Een bie, een kleyne bie, om honich te gaen leſen
Vuyt haeren rooden mondt, als hy eens open gaet,
Soo vvoord' ick met een ſap der lieflickheyt verſaedt.
Dan komt haer ſiel in my ſoetrieckende geſlopen
En vloeyet in de miin, en doen de deuren open
Van miin verheucht gemoet. dan is miin brandend' herr,
Int midden van ziin vier, maer verre van ziin ſmert.
Cupido dat ick kond' ſoo licht ſoo kleyne vveſen
Gelick de minſte vlieg' my dunckt ick vvaer geneſen.
*I*ck ſoud' een huyſken recht gaen maecken by den mont,
Van een daer ick op denck, daer ick in vvonen kond'
Dat ſou miin vvoning ſiin, daer ſoud' ick altiidt ſuygen,
Dat hemels lieflic nat, ic ſoud' haer ſinnen buygen,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Haer vvreetheyt doen vergaen , ick ſou daer volgen naer
Tot dat ick in haer hert, of zy int miine vvaer.
Geliick de krekels doen, die in de bloemkens ſvveven
En by den ſoeten dau, en 't nat des hemels leven,
Soo gaet het ooc met ons. de liefde kan ons voen,
*I*ae ſonder ſpiis of koſt oft yet daer by te doen,
Het is een ſoeten dranck, het is een ſoeten regen
Die neer daelt in ons hert, het is een ſoeten legen,
Het is den honich dau die uyt u aenſchiin vloeyt,
O Venus borgery, daer mede ghy beſpoeyt
Beſpoeyt ons drooge ſiel. als ghy ons vvilt begeven
En mogen vvy niet eens meer dencken om te leven:
Ons leven, onſe ſiel, ons herten ſijn gheſtelt
*I*n uvve ſachte macht, en vriendelick ghevvelt:
VVant Venus is een vrou, zy heeft ons ooc de vrouvven
Gegeven in de macht, dat is al ons behouvven,
VVat ſou de vveerelt ſijn, vvat vvaer des vveerelts gront,
Ten vvaere dat men daer een lieflic aenſicht vondt?
Men ſecht dat *I*upiter als hy eerſt alle ſaecken
Hier in dit vvoeſte rond begonnen hadd' te maecken.
Hem keerde drymaels om al lacchend' ende ſprack
Dat in dit groote rijc noch eene ſaeck' ontbrack. (men
Doen bracht hy voort een dier, hy deed' een dier voort com
Een dier een lieflick dier, dat wy een meyſken nommen.
Maer

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Maer als hy 't had volmaeckt, en ſach zijn maeckſel aen,
Hoe dat het hem toe loech, en ſach het voor hem ſtaen,
Self in zijn eygen werc kreech hy ſoo groot behaegen,
Dat hy zijn eygen min begonde te beklaeghen.
Hoe dickvvils heeft den Godt die met zijn ſtercke handt,
En 't blixems vlammich vier doet daveren het landt,
Hoe dickvvils heeft hy ſelf al ſachjens comen kruypen,
En naer dat ſoet geſicht zijns alderliefſte ſluypen.
Dat vvas zijn conincks rijc, den hemel liet hy ſtaen (gaen
Als hy maer naer dat den ſchoot van zijn Vriendinn' mochte
Ic acht hem levend' doot, ick ſluyt hem van de menſchen
Die ſulc een dier aenſiet, en niet en ſoude vvenſchen,
VVat naerder haer te ſijn. ick acht hem voor een hout,
Die in de ſoete min al levende verflout.
Dat ic den hemel mocht voor Iupiter bevvaeren,
Ick ſou een nieuvve ſoort van volck daer in vergaeren,
De meyſkens ſouden ſijn het meeſte volck daer in:
Dat vvaer een borgery, bequaem naer mijnen ſin.
Het ambacht dat men ſou in mijn gemeynte leeren,
Dat ſouden ſoentjens ſijn, ick ſou daer in verkeeren,
En vvetten ſtellen voor, die yeder vvie hy vvaer,
Met neerſticheyt en vlijt ſou moeten volgen naer,
Dees ſoete borgery en ſou geen droefheyt maecken
Haet, tooren, ende nijt, en ſou men daer niet ſmaecken,

Geen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Geen krijch en ſouder zijn daer in, dan die geſchiet
Met vreuchden en geneucht, en alſt de min gebiet,
De veſten ſouden zijngevlochten en gevveven,
Van myrten die den ſoon van Venus ons ſou geven:
De vvallen ſouden ſijn van traenen, die de bruyt,
Als zy te bedde gaet, den eerſten nacht ſtort uyt.
VVant daer ſtaet altijdt een van Venus kleyne knapen
Niet verre van het bedd', ſoo haeſt als zy gaet ſlapen,
En gaertdat koſt'lick nat, en nemet vvel gevvis,
Om dat het huyden daechs niet veel te krijgen is.
Doch ſo ic niet en kan tot mijne vvenſchen comen,
Soo hebb' even vvel u lieden voorgenomen
Dit boecxkens als een merck end' als een ſeker pandt
Van onſe groote jonſt te geven in de handt.
Ionckvrouvven, laet dan eens u lieden ſoete ſtraelen
En blinckende geſicht daer vriendelick op daelen,
En vvenſt my, vvenſt my toe, dat voor den ſoeten loon
Ic noch beſitten mach Cupidoos ſachte kroon:
Den hemel van dien God (O die hem mocht beerven)
Is in den lieven ſchoot van zijn vriendin te ſterven:
Den hemel van dien Godt is by het ſchoone aenſchijn
Van zijne alderlieſt' altijdt te mogen ſijn.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Seneca. Vicit & ſuperos Amor.

Ovidius. ——— *loquitur ſic Phœbus Amori:*
Tu face, neſcio quos, eſto contentus amores
Irritare tua: nec laudes aſſere noſtras
Filius huic Veneris; Figat tuus omnia Phœbe,
Te meus arcus, ait: quantoque animalia cedunt
Cuncta Deo, tanto minor eſt tua gloria noſtra.

Liefde vervvinnet al.

Tot Phœbus trotſigh zeyt Cupido, met een ſchichte
Hem ſchietende: Al hebt ghy Python t'onderbracht,
Zoo veel de dieren min als Goden zijn gheacht,
V cracht by myne macht te licht is van ghevvichte.

Amour vainçeur des Dieux.

Amour laſchant au cœur de Phœbus ſa ſagette,
Par bravade luy dit: Cognoy moy plus puißant,
En tant que les hauts Dieux les beſtes vont paſſant:
Toute choſe en la terre & au ciel m'eſt ſubjette.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Amor individuus.

Salmacidis tepidas qui vir deſcendit in vndas,
Semivir haud longo tempore factus abit,
Salmacides lymphæ ſunt deſidis otia vitæ.
Quæ faciunt molles & ſine corde viros.

L'une moitie ne peut ſans l autre.

D'ou vient Nymphe des eaux amoureuſe Salmace.
Que tirant forcemant l'Audrogine en tou ſein,
Il devint auſſi tot d'un double ſexe humain.
Ayant au corps viril joinct la pucelle grace?
Mes Salmacides eaux, ſont ceux doyſivetè.
Qui font dun cœur viril, vn corps effeminè.

D'een zonder d'ander niet vermach.

Die Liefd blijft onvolmaeckt/ t'ſy dat twee werden een/
De heyl'ge aert van liefde heeft zodanich weſen:
Dat d'hy of zy die blyven niets/ blyvend alleen/
Maer als uyt d'eerſtens liefd de tweedens is gereſen/
Zo blijft de liefd volmaeckt / want liefd is zo van aert
Dat liefde is geen liefd t'zy hy en zy vergaert.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Amor cæcus

Si non infelix, & tantum cæcus Amator
Acciperet thalamis præmia digna ſuis.

Al vvat de liefde doet, is ſot en ſonder reden.
Aenſiet maer eens dit ſpel. het kindt van Venus komt
Int midden vanden hoop der vryſters aengetreden,
En grijpter een van al. zijn angeſicht is vermomt;
Zijn oogen ſijn geſtopt: ſoo gaet het in het minnen,
De minnaer is vermomt, zijn oogen ſijn verblindt.
Hy vveet niet vvie hem dient. een ander krijcht zijn ſinnen;
Hy vindt niet die hy ſoeckt, hy ſoeckt niet die hy vindt.

L'amour les yeux bouſches n'en prend qu'une en la bande:
On s'engage en amour par fois a reculons,
Et celle a quil'amant fait de ſon cœur offrande
Se prend a l'aueuglette, & ſecerche a taſtons.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Officit officio.

AEſtuo nec flammas potis eſt reſtinguere nimbus,
At flammæ vires adijcit unda novas.
Quæ metamorphoſis? mihi ſunt midicamina virus,
Et mea per denſas flamma favillat aquas.

P. Syr. Amans, ita ut fax, agitando ardeſcit magis.

Onuytbluſſchelick.

Gheen vvater bluſcht mijn brant, maer meerder doet ont- (ſteken,
Cupido met zijn vier het vvater vlammen doet:
Hoe can gheneſen dan mijn dorſtigh cranck ghemoedt,
Als 'tgheen dat helpen zou, verargert mijn ghebreken?

Secours me nuit.

La pluye ny le vent te nous peut rendre eſteinte
La flame de l'Amour, ains nourrit ſon brandon.
Quel eſpoir de trouver a mon mal gueriſon?
La medecine accroiſt la cauſe de ma plante.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Quam bene navigant, quos Amor dirigit?

Tibull. *Si quis amat, quod amare juvat feliciter ardet,*
Gaudeat, & vento naviget ille ſuo.

Eurip. *Quicumque homines amore capti fuerint,*
Si commodos nanciſcantur amores,
Nullum eis abeſt voluptatis genus.

Voor vvindt goedt zeylen.

Beyd'de ghelieven zijn gheluckigh in 't beminnen,
De vvelck Cupido voert, voor vvint met een voor vloedt,
Die vry zijn van de nijdt, en alle tegenſpoedt,
De haven welbegheert met luſt en ruſt ghevvinnen.

Bon vent, bon heur.

Heureux ſont les amans, que Cupidon pourmeine
Par un calme agreable, embarquez ſur ſa nef,
Et a veûe du port, ſans craindre le mechef,
Ny que le vent d'envie a quelque eſcueil les traine.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Dulcia quandoque Amara ſieri.

MATRE procul licta, paullum ſeceſſerat infans
Lydius: hunc diræ ſed rapuiſtis apes.
Poncinuo exclamat, ſtimulis tetigere volacres,
Parus es, & cunctos ad tua caſtra cogis.

Liefd' ſteelt heunigh.

Cupido t'kintſche vvicht nieuvvs gierigh had verlangen,
Gelijck een vremd Cabouter, rueck-loos onbedocht,
Om in het Byes geſvvarm een Byken ſchalck te vangen,
Maer t'Heertie ſtac zijn hād' als hy een Byken ſocht, (len,
Flucks klaghdē hy't ſijn Moeder: zvvyght ſeyd zy gaet huy-
Ghy quets een yder, ſoud ghy om een By-ſteck pruylen.

Amour derobbe Meil.

Le friand Cupido deroboit par fineſſe
Aux mouches leur doux meil, mais il en fut Piqué,
Ce qua ſa mere il plaint, & dit tout eploré,
Du vient qu'un animal ſi petit ſi fort bleſſe?
Sa mere luy reſpond: Mais toy mon petit Nain.
Tu bleſe bien chaſcun & le tients ſoubeta main.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

C 3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Plutarch. Amantis veri cor, ut ſpeculum ſplendidum

Vt purum, nitidum, haud fallens ſpeculum decet eſſe;
Sic verus quoque ſit, non ſimulatus Amor;
Verum candidus, & qui animum fert fronte in aperta.
Conveniunt dolus, & fucus amorque malè.

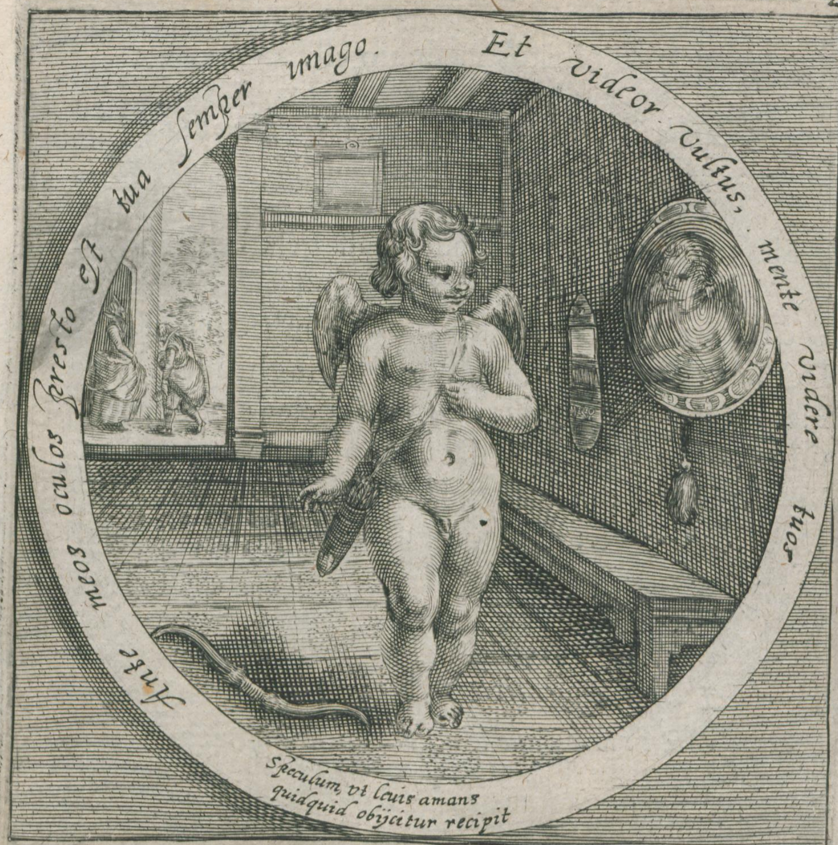
Claer en zuyver.

Een ſpieghel ongevalſt moet zijn in haer vertonen.
Oprecht en ongeveynſt moet zijn een minnaer goedt,
Zoo hy van buyten ſchijnt, moet tuyghen zijn ghemoedt:
Want valſcheyt ende Liefd' by een niet konnen vvonen.

Pur & net.

Comme le miroir rend la face qui ſe mire
Toute telle qu'elle eſt, de meſme doibt l'amant
Se monſtrer au dehors, comme au cœur il ſe ſent:
Il faut que le penſer ſoit conforme à ſon dire.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Ante meos oculos preſto eſt tua ſemper imago. Et videor vultus mente videre tuos
Speculum, vt leuis amans
quidquid obijcitur recipit

Exitus in dubio eſt.

Blanda Cupidineo dum teſſera luditur alveo
Hanc quam ſperat Amor, non niſi ſpondet Hymen.

Siet toch eens Venus kindt, en die ſich daer beneven
Gevoecht heeft op der aerdt, een Godt en oock een kindt,
Die Hymen vvordt genaemt: wiens ambacht is te geven
De man zijn ſoete lief, die hy wel heeft gheſint.
Het is een vvonder vverck: zy dobbelen met ſteenen,
Of zijt oock vveſen zal, dat ſeer onſeker is.
VVant als ghy meent te zijn ſeer vaſt en op de beenen,
De ſteen die keert noch om, de ſaecke gaet noch mis.

Hymen & Cupidon iovent enſamble a la chance,
A qui aura l'honneur de me rendre content:
L'un m'entretient d'eſpoir, & l'autre d'aſſeurance,
Mais i'atten que le dé vuide leur different.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Omnia vincit Amor.

Vidi ego qui durum poſſet frænare leonem:
Vidi qui ſolus corda domaret Amor.

Den ſtercken ben ick sterc, den ſachten ſachte banden
En toomen werp ick om: het wijct doch al mijn handen,
Al wat de ſchoone Son beſtraelt. Het is een Kindt
Een Kint, een Kindt alleen, dat ſoo veel Mannen bindt.
Wat vvonder iſt dat haer de menſchen overgheven
Als ic de Leeuvven toom, en onder my doe beven?
Wat ſtrydt ghy teghen my? alſt' doch ſoo vveſen moet,
Waerom en leert ghy niet my comen te ghemoet?

Si l'archer Paphien de ſa main enfantine
Peult renger ſoubs le frein un farouche lion,
Qui pourroit reſiſter a ſa force divine,
Gardant contre ſes traicts libre ſa paſſion?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Au dedans je me conſume.

Extra velut clauſis fervor conſumit in ollis,
Et mea conſumit viſcera cæcus amor.

Beneden ben ick heet, van boven toegeſloten,
Van boven worter ganſch gheen water in ghegoten,
Van onder viers genoech. O doodt, O wreede doodt,
Waert dat ick ſterven kond' zoo waer ick uyt de noodt.
Nu ſterf ick als ick leef, ick ben doodt al mijn leven, (ven,
Mijn hert verdroocht in't lijf, mijn jeught gaet my beghe-
Gheen vreught en iſſer meer, van buyten is den brandt,
Van binnen ſuyght hy uyt mijn ſinnen end' verſtandt.

Comm' on voit dans un pot une liqueur ravie,
Qu'un fagot alumé eſchauffe ſans repos,
Ainſi en faict amour en noſtre fantaſie,
Et d'un feu violant nous ronge juſqu' aux os.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Mes pleurs mon feu decelent.

Ecquid adhuc dubitas? Tectis ſit lachrymæ flammæ
Semper ut occluſo ſtillat ab igne liquor.

Mijn vier brand meer end' meer, vvat ſal het eynde vveſen?
Het vvater ſpruyt uyt 'tvier, end' can my niet gheneſen,
Mijn Vier dat vvordt gheſtooct, mijn vier dat brand en
So lange dat mijn Vier my een Fonteyne maect. (blaect
Van traenen vloey' ick vvech: vvilt zy my niet verhooren
Ick moet doch eyndelick int VVater gans verſmooren.
O vvonderbaren brant, van branden comt my dat,
Ick ſvvemme daer ick gae, den brant die maect my nat.

Leau diſtille du flanc d une creuſe chapelle,
Eſprainčte par l'ardeur d'un braſier rugiſſant.
Ainſi naiſſent mes pleurs, de mon feu: i'en appelle
A teſmoing ce ruiſſeau, qui mes yeux va baignant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Ardo d'appreſſo & da longhi mi ſtruggo.

Proxima fax igni flagrat, atq; remota liqueſcit:
Me procul ipſe liquat me prope torret amor.

Twee vieren krencken my ſeer ſwaerelick mijn ſinnen
Het een niet verr' van my, het ander is van binnen.
Het vier dat binnen is, daer word' ick van verbrandt,
Het vier dat buyten is, dat helpt my oock van kant.
Het vier dat binnen is dat moet ick altydt lyden,
Het vier dat buyten is, dat comt my ooc beſtryden,
De helft is wel by my, daer van ic gae te niet:
Dus lyd' ic in mijn hert een vriendelick verdriet.

Le flambeau, que l'obiect ſeul d'une meſme flamme
Faict ardre de plus pres & fondre reculé.
Helas cruel amour! ſeroitce pas mon ame
Que l'abſence a fondu', la preſence bruſlé!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

AMATORIA.
28
Proxima ſex igni flagrat, atq; remota liqueſcit: Me procul. ipſe liquat, me prope torret amor.
Ardo d'appreſſo, et da longhi mi ſtruggo

Qui me nourriſt, m'eſtaind.

Vt qua nutritur pinguedine tæda liqueſcit,
Quâ vivo, & nutrior, quam pereo, hâc pereo.

Het ghene dat de torts ontſteeckt en doetſe branden,
Dat ſelve bluſtſe weer ſoo haeſt men keert zijn handen.
Zoo gaet het in de min. O wreeden brandt, O brandt,
Wat baet mijn wijſheydt my, oft' treffelick verſtandt?
Ick loop her ende we'er, ick gae nu zoo veel daghen,
En ſoecke dees en die, om mijnen noodt te klaghen.
Ick moet weer na het vier, die ghene die't my doet
Als oorſaeck van mijn Vier, mijn Vier ooc bluſſen moet.

Un cierge renverſé, eſt ſemblable a ma flame,
La cire qui l'eſtaind, le nourriſt elle pas?
Ce qui eſtaind mon feu, eſt celle qui l'enflame,
Ie tire de m' Amie, la vie & le treſpas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

A autruy mort, a moy vie,

Te nutriunt Salamandra ignes, qui cætera perdunt,
Alterius nobis vivere morte datum eſt.

In't Vier leef ick altyt, tot 'tVier ben ic gheboren,
Het is mijn luſt mijn vreucht, het Vier hebb'ick ghekôren,
Daer zonder can ick niet: ſoo ic niet hadd' het Vier
Dat my het leven geeft, ick waer een ſchamel Dier.
O Vier blyft my maer by, en wilt my niet begheven,
O oorſaeck van mijn vreucht, o Vader van mijn leven,
O rechte medecijn, het gheen dat ander ſchaedt
Is oorſaeck dat ick ben bevrydt van alle quaedt.

Ce feu qui me nourrit, met les autres en cendre:
Et le venin d'autruy i'employe a me guerir,
Qui niera deſormais doncq, que la Salemandre,
Du feu tout-devorant ne ſe puiſſe nourrir.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Ie ne le puis celer.

Diſſimulas fruſtra: quis enim cælaverit ignem?
Lumen ab indicio proditur uſq; ſuo.

Ick decke vaſt den brand, ick doe ſeer wel mijn beſte,
Maer 'tis om niet ghedaen, het comt doch uyt int leſte:
　Hoe qualick iſt om doen in Venus bitter pijn
　Te tooghen ach! eylaes! een vroyelick aenſchijn?
Het vier vonckt in mijn hert, ic magh my al wat veynſen
Int aenſicht blijct nochtans een vonc van mijn gepeynſen.
　O onverberchlick vier, vvat datmen doet oft' laet
　Daer is altyd een vonc oft tvvee die ons verraet.

Tu as beau le celer, d'une lampe cachée
On voit touſiours ſortir, quelque raion luiſant.
Tes yeux deſcouvriront a la fin ta penſée
Et le mal, que l'on cele, eſtre le plus cuiſant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

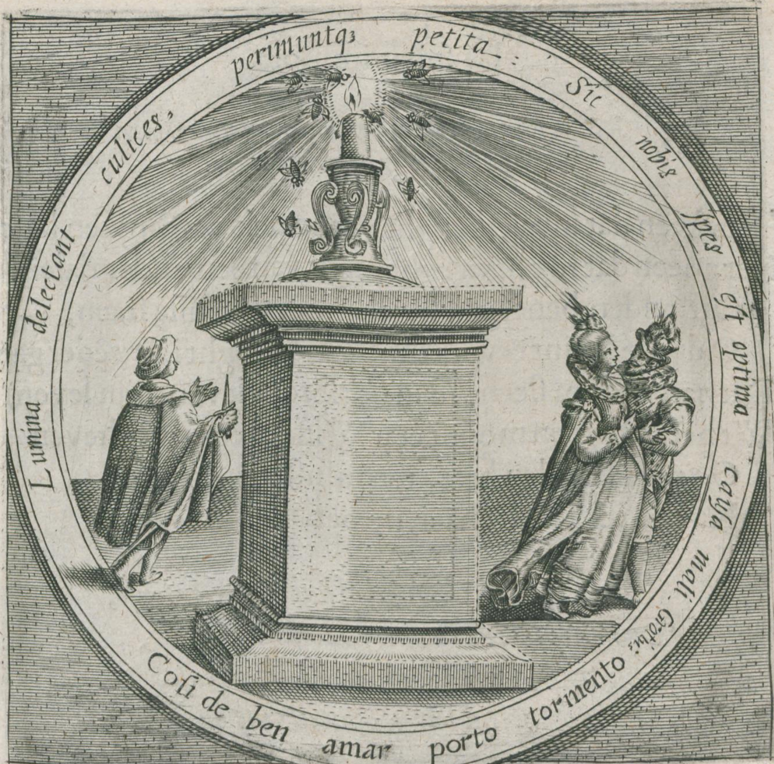
Coſi de ben amar porto tormento.

Lumina delectant culices, perimuntq́; petita:
Sic nobis ſpes eſt optima cauſa mali.

Den liefelicken ſchijn van haer twee ſchoone ooghen
Die trecken my tot haer wanneer zy ſich vertooghen,
Vertoogen ah! eylaes, ick ſchijne my te zijn
Verloren als ick ben vand' oorſaec van mijn pijn.
By d'oorſaec van mijn pijn woud' ick vvel altijdt vveſen,
Als ic ben by 'tverderf, ſoo ſchijn ic te gheneſen.
Ick vliegh' rontom het Vyer, ick blijf in eenen ſtandt
Ten zy dat ic my ſelf' vind ganſchelick verbrandt.

Credule mouſcheron, qui aimant ton domage
Recherche la lueur, qui te doibt conſumer.
Apprends a mes deſpens, a deuenir plus ſage;
Car le mal qui me tue, n'eſt que de trop aimer.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

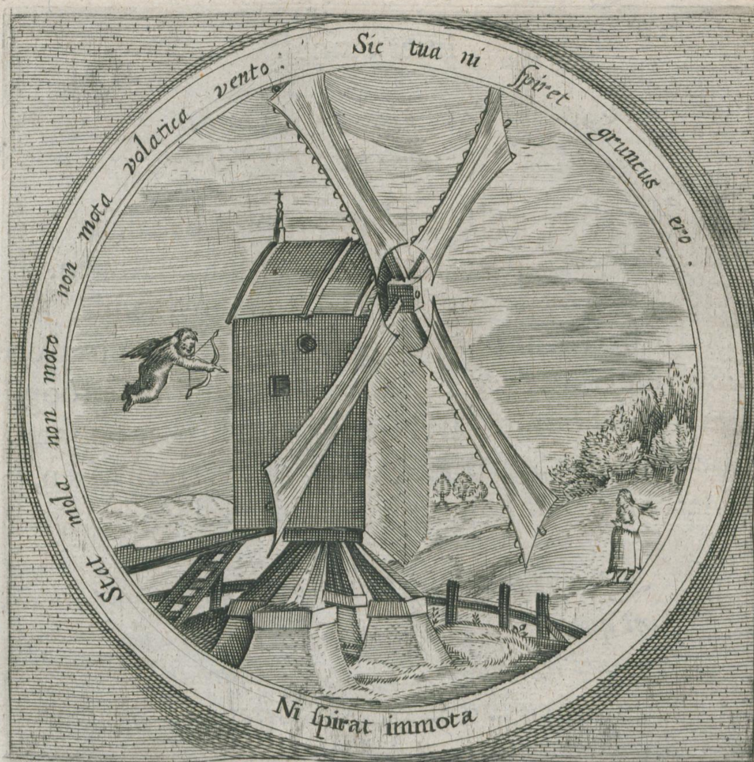
Ni ſpirat immota.

Stat mola non moto non mota volatica vento:
Sic tua ni ſpiret gratia truncus ero.

Het gheen dat my verheught, moet ick van buyten halen.
Het gheen dat my beweeght moet van een ander dalen.
Oft anders ben ick ſtill', ick moet wel ſtille ſtaen,
O dat de Wint eens quam, zoo moght ick weder gaen.
Dat haren adem ſlechs (den oorſpronck van mijn leven)
Wt haren blyden mondt een Windeken wou gheven
Op mijn beladen hert, ten minſten van ter zy,
Nu ben ick ſonder haer, nu ben ick ſonder my.

Ainſi que ſans le gré de l'halaine venteuſe,
Du marbre briſe-grain, ne tourne le reſort,
Ainſi, de ta faueur, mon ame langoureuſe,
Madam' attend l'arreſt, ou de vie ou de mort.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

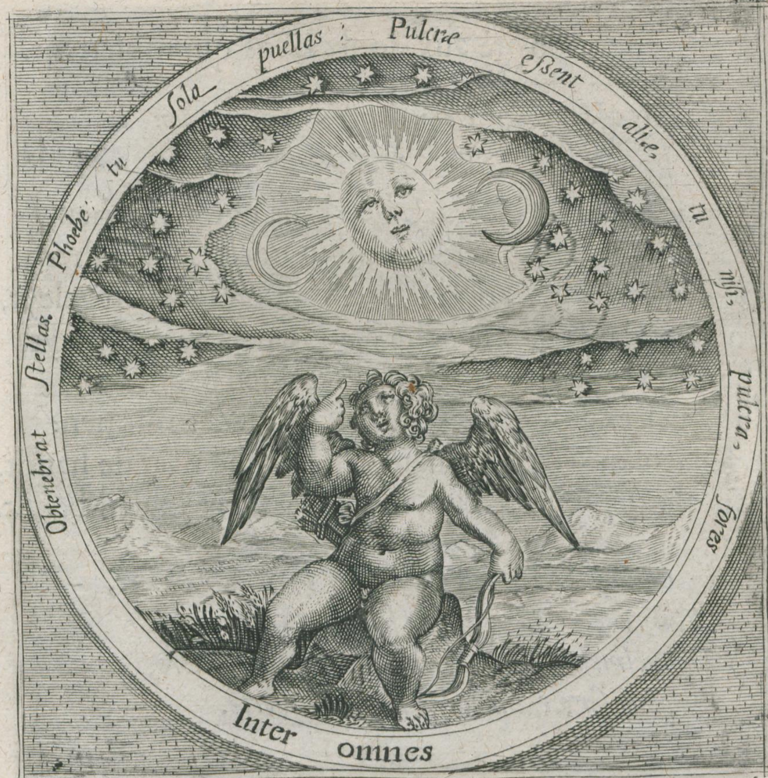
Inter omnes.

Obtenebrat ſtellas Phœbe: tu ſola puellas:
Pulchræ eſſent aliæ, tu niſi pulchra fores.

Twee ſaken boven al met glans den prijs behalen
Mijn Liefs ſeer claer geſicht, en Phœbi gulden ſtralen.
De Sterren by de Son gheleken zijn gans blendt,
End in haer ſchoonicheydt en vind' ick ooc gheen endt.
De Son die comt daer heen haer gouden hooft vertooghen
Mijn alderſchoonſte Lief heeft Peerlen in haer ooghen.
Een Lief, een Son is daer, daer is ooc wel een Maen,
Maer die de Sonne derft, en iſſer niet wel aen.

Qu'on ne me parle plus de beauté ny de grace,
Tant que de ma Phyllis ie voieray le bel œil.
Sa beauté les beautés des plus belles ſurpaſſe,
D'autant qu'on voit ceder les aſtres au ſoleil.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Ie reviens de mon gré aux doulx lacqs qui me ſerrent.

Ad dominum remeat dimiſſus in aëra Falco:
Sic mihi ſervitio blandior ipſe meo.

Nu ben ick eenmael los, ick ben eens uytghetoghen,
Ick gae daert my ghelieft, ten leſten noch ontvloghen
De handt die my zoo langh ghevanghen heeft geleyt,
End my dat ſchoone licht des Hemels heeft ontſeyt.
Ick ben nu vry, tis waer, wat vvil ick doch beginnen,
Hoe lieflick ende ſoet vvas my den bandt der minnen?
Ick gae van daer ick quam, ick vlieghe naer de handt,
Om buyten pijn te zijn, moet ick vveer in den bandt.

Comme on voit s'eſſaier par la vide carriere,
Puis reuenir au poing, le faucon eſcarté,
De meſme ie me rends en ma priſon premiere,
Et pour ſervir amour, ie hay ma liberté.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

O l'eſtroit eſlargir.

Laxa petens capitur volucris: ſic vincula late
Noſtra patent, arcte nec minus illa premunt.

Vier Venſters quellen my gheſtadich inde minne:
De ooghen die ick hebb', en die van mijn Vriendinne,
Daer herberght Venus Kindt, dat is zijn eyghen erf,
Mijn lichten die ick draegh, die ſtaen na mijn verderf:
Zy leyden my int ſtrick, wie wil ick het gaen klaghen?
Ick hebbe ſelf ghehadt in mijn verderf behaghen.
Als ic daer buyten was, ſoo moeſt' ick daer in zijn,
Waer ick nu vveer daer uyt, zoo vvaer ick uyt de pijn.

L'oyſeau pour s'eſlargir, court peu ſage a ſa perte:
S'enfermant en un lieu, dont il ne peult partir.
O l'eſtroit eſlargir! ma priſon eſt ouverte,
Preſque de tous coſtès, & ſi n'en puis ſortir.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

De douceur amertume.

Vidiſti alveolis ſi fortè abſynthia naſci.
Sic ſpecie dulci torquet amarus amor:

Het Honich zoude zijn ſoet boven alle ſaken,
Waert dat de Liefde niet noch ſoeter placht te ſmaken.
De Galle zoude ſyn het bitterſt' datmen vindt,
Waert datmen niet en vondt dat looſe Venus Kindt.
Ses ponden bitter Gal met Honich overſtreken
Is datmen Liefde noemt, daer van de menſchen ſpreken.
Het ſoet comt uyt het ſuer, het ſuer comt uyt het ſoet
Dat droeve blytſchap tſaem, en blyde droef heyt voet.

L'amour couure les coups d'une mortelle feinte,
Son philtre emmielé, ſe conuertit en fiel.
Ainſi voit le payſan ſouuent croiſtre l'Abſynthe,
Dans le ventre enciré, de ſes ruches a miel.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Te ſtante virebo.

Vt virides ederæ: durat dum Pyramis, errant,
Sic mihi te ſtabit ſtante virente, viror.

Haer leven is het mijn, mijn blyſchap moetſe gheven,
Haer vreuchden zijn de mijn, een ziele doet twee leven.
Als ick maer eens den dau, den dau van hare mondt
Mach voelen op mijn hert, ſo word' ick 'gantſch geſont.
O dat zy maer en wou de cracht van hare ſtralen
Tot op den diepen grondt mijns herten laten dalen,
Mijn leven dat ick voer, en heb ick maer tot pandt,
Die ic verkoren hebb' die draeght my in haer handt.

Tant qu'on uoirra ſuſpié, ceſt' antique Pyramide,
Ce lierre uerdiſſant, l'embraſſera touſiours.
Tant que tu deffieras, la faux Acherontide,
On uoirra reverdir, mes fidelles amours.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Et piu dolſi.

Vulnus alit fera læſa fuga, ſic tu licet uſque
Tela Dei fugias, non tamen effugies.

Ick die zoo menigh ſtrick, zoo menigh groote hoopen
Van Iaghers toe gheruſt, end' Honden ben ontloopen,
Een hevet my ghedaen, het cleeft my in het hert,
Hoe ſnel dat ick ooc loop, noch ſnelder is de ſmert.
Ick ben nu ver ghenoech ontcomen 'svyandts handen
Ick loop' ick vliegh' ick ren, door boſſchen ende landen,
Die my queтſt is van hier, ic hebb' van haer geen noot,
Maer niet te min is zy de oorſaeck van mijn doodt.

Ainſi q'un cerf nauré, d'une panthoyſe fuite
Euitant le chaſſeur, avance ſon treſpas.
Ainſi fuiant amour, las tu n'en es pas quitte:
En courant tu le fuis, & ne l'euite pas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Solatium, non auxilium.

Laſſatus gelidis cervus recreatur in undis:
Et tu me laſſas unica, tu recreas.

Ic ben noch eens ontvlucht, ic ben noch eens ontſprongen
Der Honden groot ghewelt, die my zo vreeſlick drongen.
Mijn hert mijn hert beſvvijckt, den adem ben ick quyt,
Ick hijg' ick hijg', ic hijg', ic hebbe gheenen tyt,
Mocht ic in die Fonteyn mijn tonghe vvat beſproeyen.
Die met een ſacht gedruys gaet door die bloemkens vloeyē
Ick vvorde vveer ghejaecht. Het is om niet verſint,
Eert een verdriet ophout, het ander vveer begint.

Comme vn cerf haraſſé d'une meute fidelle,
Se delaſs', en beuvant d'un argentin ruiſſeau,
Ainſi de mon tourment me ſoulage ma belle,
Mais de m'en deliurer, ceſt a faire au tombeau.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Les deux ſont un.

Non aliter, quàm cum ramum ſibi ramus adoptat,
Sic tibi non idem, nec tamen alter, ero.

Den Boom die met zijn top zeer hoogh en wijt ghereſen,
Niet verre vant ghebou des Hemels ſchijnt te vveſen,
Met vruchten ſchoon becleet, de vruchtẽ diemen meent
Van hem alleen te zijn, en heeft hy maer ontleent.
De Maechdom is alzoo, die Maechden vvilt beerven
En moet geen Maecht meer zijn, maer haren maechdom (derven.
En vvorden ingelijft door Venus inden man
Die van een Maecht alleen veel Maechden maken kan.

L'oiſeau de ſon bongré ſe vient pendre a lacage,
Puis deteſte du ſort la ſourde cruauté.
Auant qu'eſtre captif, iadorois le Servage,
Maintenant qui le ſuis, ie plaint ma liberté.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

C'eſt tard aviſé.

Submerſo fruſtra ſtipatur foſſa juvenco:
Sic ſero ſapiunt poſt ſua damna Phryges.

Ben ick niet wel beraen? is dat niet wel ghevonden?
Als ick gheſchoten ben, ſoo ſchudd' ick eerſt de wonden,
Verdroncken is mijn Peert, ick wercke dach en nacht,
Ick vulle nu den Put, daer 'tPeert in licht verſmacht.
Het is met my ghedaen, ick mocht mijn moeyt wel laten,
Als ick den arbeyt doe en mach hy my niet baten.
Het is niet wel verſint, alſt huys al is verbrandt
Het vvater vyt den Put te nemen in de handt.

Le trop tard s'auiſer long repentir apporte;
Quand mon boeuf eſt noié, ie comble le foſſe.
Quand l'amour eſt entré, ie luy ferme la porte,
Et me pare du coup, quand ie me vry bleſſe,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Ni meſme la mort.

Nec platani interitus vitem, nec tollet amorem
Noſtrum, quæ tollit cætera, ſumma dies.

Het een is gantſch vergaen, het ander ſtaet noch ſchoone,
End' ſpreyt zijn rancken uyt zeer ryckelick ten toone,
Altijdt ſynd' even groen: ſoo gaet het ooc met dy,
O Venus lieflick Kindt, die altyt vvoont in my.
De doot neemt vvech dẽ menſch', maer laet de liefde leven
Zy vvort noch door den doot noch door den tyt verdrevẽ,
Zy blyft alſt al vergaet, zy bloeyt ooc inden noodt,
De doot vervvint het al, maer Venus ooc de doodt.

Comme a la plane on voit la vigne ſuruiuante,
Mon amour, ſuruiuera a l'iniure du ſort
Meſme forcant l'arreſt du fatal Radamanthe,
Ie taimeray la bas, en deſpit de la mort.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Il mal mi preme, & mi ſpaventa il peggio.

Expectat felles, laxat captentula murem:
Nos mala vitantes deteriora manent.

Als ick in liefde ben, dan ben ick als ghebonden,
Als ic daer buyten ben, dan ben ic gantſch gheſchonden.
Wat doe ick doch aldus? ontbonden wil ic zijn,
Soo ick ontbonden ben, ſoo meerdert doch mijn pijn:
Soo ic dus langhe blyf, ick moet mijn vreuchden derven,
Soo ick dus niet en blyf, zoo moet ic doch wel ſterven.
Soo ick gheſloten blyf, ſoo blyf ick inden noot,
Soo ick ontſloten word', ſoo gae ick inde doot.

Que feraye pauuret! ſi ce piege me lache,
Me voila ſoubs la dent de ce chat affamé:
Si ie demeure icy, ceſte trappe m'ſcache.
Celuy qui fuit vn mal, eſt d'un pis entamé.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Serò detrectat onus qui ſubijt.

Fruſtrà tento oneri me jam ſubducere: fruſtrà
Iam juga detrectant, quæ ſubiere boves.

Hier voortydts als ic placht van minnen t'hooren ſpreken,
En van dat bitter ſoet end' van die looſe treken,
My docht het was zoo moy, men coſter uyt end' in,
Dat heeft my eerſt ghebroght het minnen in de ſin.
Ic ſach het jock vvel aen, maer 'tdocht my licht om vveſen,
Ghevlochten end ghebreyt van Rooſkens tſaem gheleſen
Wt Venus gouden tuyn, my docht ic vvas een Man
Maer als ic vveet vvat 'tis, 'en can ic niet daer van.

En vain contre le ioug, le torreau ſe muticie,
Qu'il a deſia long temps ſur ſa teſte portè.
De puis qui ſoubs le ioug tu as courbe l'eſchine,
S'en eſt faict ceſt trop tard, parler de liberté.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Perch'io ſteſſo mi ſtrinſi.

Servitij cauſam præſtat ſibi avara volucris:
Nec culpa hic, culpæ nec ſua pœna deeſt.

Als ick hebb' vry gheweeſt, ick hadde groot verlanghen
Om vaſt te mogen zijn, ic moeſte zijn ghevanghen;
Ick ſach het minnen aen, het was een lieflick ſpel,
W aer dat ick henen ſach, het gingh al even wel:
Ick ſach de Vryers aen, ick ſagh haer ſoentgens gheven,
En ſoete praet uytſlaen: ick docht dat waer mijn leven,
My docht het gingh zoo wel, maer als ick ben int perck,
Nu word ick eerſt ghewaer hoe dat het gaet te vverck.

Comme la greffe on voit, ſur une branche entee
Enrichir un verger d'un Autumne de fruictz.
Ainſi le ſainct lien d'un loyal hymenee,
Faict les deux n'eſtre qu'un, de deux en naiſtre.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Mon mal me ſuit.

Quo fugis ah demens? ſequitur te pœna, ſequuntur
Iumentum ut ſcabræ pondera dura molæ.

Het gene dat ick vlie dat moet ick ſelve draghen,
Ic voere vvaer ic gae het gheen dat my doet claghen
Ic wend' my hier end daer, ic ben noch even blendt,
Ic gae, ic keer, ic com, 'tbeginſel is het endt.
'tZy dat ic blyde ben, 'tzy dat ic ben verbolghen,
Het ghene dat ic vlie, dat moet ic ſelve volghen,
Daer ic gae is mijn liefd', ic moeter doch vvel aen,
Ic moſt my ſelven eerſt, vvoud' ic mijn brandt ontgaen.

Comme un cheval trainant une meule peſante,
Ie ſuis en mon tourment, malheureux epeſché.
Ie fuis ce qui me ſuit, & touſiours ſe preſante,
A mes talons fuiantz le uengeur attaché.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Noctua ut in tumulis, ſuper utque cadavera bubo.

Noctua ut in tumulis, ſuper utque cadavera bubo
Talis erit: Virgo nubere parce, ſeni.

Ick ben een levend'lijck : nu denck ick eerſt om minnen
Als ander houden op, dan gae ick eerſt beginnen,
De doot clopt voor de poort, Cupido woont int hert,
Ick ſmake voor mijn doot die liefelicke ſmert.
Ick ben mijn leven quyt, nu dinck ic om te leven:
Mijn leven dat begint alſt my vvilt gaen begheven
Het comt of vroech oft laet : ic vreeſde voor de doot
En kryghe voor mijn graff mijns alderliefſten ſchoot.

Telle que le hibou, ſur une orde carcaſſe,
Tu ſeras, ſi tu prends un vieillard pour mari.
Tu veux auant la mort, t'enfermer en la chaſſe,
Et viue t'attacher a un corps mi-pourri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

De doot van Adonis, vvt het Grieeſche van Theocritus.

A Ls Venus eerſt Adonin doodt
Sach liggē recht voor haerē ſchoot,
En ſach zijn haer ſoo ſchricklick ſtaen,
En ſach zijn bleecke vvangen aen,
Geboodt ſy haer volck allegaer,
Te brengen t'wilde ſvvijn voor haer,
Dat vliegende volck op de ſpoor
Liep vlytich alle boſſchen door,
En ſaghen daer den moorder ſtaen,
En ſloeghen hem de boeyen aen.
D'een nam een ſtrop uyt ſijnen ſack,
Daer met hy den gevanghen track,
De tvvede vvas noch meer geſtoort,
En dreef hem met ſyn boge voort.
Het dier dat volchde voet voor voet,
Bevreeſt voor Venus vvreede moet.
Soot quam by Venus alder eerſt
Riep zy, O aldervvreeſte beeſt,
Hebt ghy dit lichaem aengeraeckt,
En mijnen man aldus miſmaeckt?
*H*et dier dat ſprack; het is my leet,
En ſvveere by den meeſten eedt,
Eerſt u, end' uvven man daer nae,
En my die hier ghebonden ſtae,
En deſe jagers die hier gaen,
Dat ick niet docht om hem te ſlaen,
Maer ſoo ick uvven lieven man,
Dat ſchoone beelt ſach eerſtmael an,
Soo vvierd ick dul end' ongeruſt,
En creech van binnen grooten luſt,
Om ſijne huep die voor my ſtondt
Te mogen drucken aen de mondt.
Dit ſoenen heeft hem omgebracht,
Doerom gebruyckt vry uvve macht.
Dees tanden ruckt uyt mijne mondt,
En morſelt die tot aen den grondt.
VVat doen daer doch de tanden in,
Die onbequaem ſijn tot de min?
En is dat niet genoech voot dy?
Mijn lippen lecht die oock daer by.
*H*ier met vviert Venus vvel geſindt,
En ſeyde datmen hem ontbindt.
Van dien tijdt ginck hy niet van daer,
Maer volchde Venus altijdt naer,
En brand' int vyer ſijn tanden af,
Die hy de ſchult van t'ſoenen gaf.

ELEGIE,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

ELEGIE, ofte Nacht-clachte

DEwijle dat de nacht op alderhande dieren
Verſpreyt haer droevich kleedt, op velden en rivieren,
En dat de wilde zee vermindert haren ſtroom.
En dat de weereldt gans ligt als in eenen droom,
Deviile dat de locht uytſteeckt haer gouden ooghen,
Die haer uyt s'hemels ſael al ſpringende vertooghen,
En dat de droeve Maen haer broeders plaets bevvaert,
Die morghen vvederom ſal comen naer de aerd':
Soo dvvael ick hier alleen, daer my miin ſorghen draghen,
Om van u fel ghemoet en vvreeden ſin te claghen.
Ionckvrou ghy ligt geruſt, en blaeſt uyt uvven mont
Dat Goddelick venijn dat my dus heeft ghevvont,
In uvven eerſten ſlaep van alle ſorgh'ontbonden,
Niet denckend' op mijn vier, niet denckend' op mijn vvonden,
Niet denckend' op den God, die met zijn vvreede kracht
Heeft vvillen miin ghemoet doen ſtaen in uvve macht.
Ick ligg' hier neer gheſtort voor uvve doove deuren,
Als of my inde nacht vvat voordeel mocht gebeuren;
Of datter hope vvaer om dijnen harden ſin
Te trecken naer mijn hert, te leyden naer de min.
De voghels die de locht met vleugelen doorſnijden,
De viſſchen die de zee met haren ſteert beriiden,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Die liggen nu in ruſt tot dat den dach komt aen:
Maer die u dient alleen moet oock by nacht vergaen.
By nacht vergaet hy meeſt. ick neem u tot ghetuygen,
Miin tranen die ick ſtort, daer med' ick niet kan buyghen
Haer onbermhertich hert miin tranen die ick hier
Laet liggen als een pandt van dit ellendich vier.
Elck dinck heeft ziinen tijdt. naer dat de koude daghen
Ziin langh by ons gheweeſt, end' onghetemde vlaghen
Van haghel en van ſneeuw, en dat den grijſen baert
Des winters voor een tiidt bedeckt heeft gans de aert,
Komt Zephyrus weer aen, en uyt ziin ſchoone ſalen.
Laet zijnen ſilv'ren dauvv op alle velden dalen.
En met den adem ſoet die ziinen mont uytſpreedt
Neemt d'aerde wederom haer groen geſchildert kleedt.
Het een gaet t'ander komt. de duyſternis moet vviicken
Naer dat de ronde Son uyt comt ziin kamer ſtriicken,
En toont ziin gouden oog, En als de Son vvech gaet,
Dan komt de Maen weer om die in ziin plaetſe ſtaet.
Het heeft al ziin ghebeurt, het comt al op ziin tiiden:
Twee dinghen bliiven vaſt: u vvreetheyt en miin liiden.
Mijn liiden bliift altiit, en d'oorſaeck van mijn piin
V onbeweeghlick hert moet ſonder eynde ziin.
De oorſaeck daer van is: dat ick niet tvvee kan minnen
Of dry' op eenen dach, en ſpelen met miin ſinnen
Geliick een lichte pluym daer Boreas op vvaeyt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Nu hier vliecht en nu daer; en keert ſich ende draeyt
Naer het bevel des vvints: of als een ſchip gheſpleten
Int midden vande zee, daert roer is afgheſmeten,
Maer hout al even vaſt en onbevveechlijck aen,
En bliift alleen op dy, en niemant anders ſtaen.
Ionckvrou dat is miin ſchult: hierom wil ick gaen vaeren
Daer ghy niet meer om my u hert en ſult beſvvaeren.
Ionckvrou vaert vvel, ick gae: ick gae daer ghy my ſent.
Ionckvrou vaert vvel, ick gae: ick loope naer miin endt
Ionckvrou vaert vvel, ick gae, ick gae miin leſte ganghen,
Ionckvrou vaert vvel, ick gae, ick ſal miin hert uytlanghen
En werpen voor u deur, doet open uwen ſchoot,
En neemt daer in de ſiel van die ghy hebt ghedoot.
Laet my ten minſten toe dat ick daer in mach leven,
En vvoonen naer miin doot: vvilt my de vveldaet gheven,
Dat ick de plaetſe mach bevvaren van miin min
Die my geweyghert vvas: en bliiven vaſt daer in.
Of Venus ſal miin ſiel in haren gouden vvaghen
Veel hoogher als de Maen en als de Sonne draghen;
En by de lichten ſchoon, de lichten die daer gaen
In s'Hemels ſchoon ghebouvv' miin arme ſiel doen ſtaen.
Die ſterren die ghy ſiet, dat ſiin de vveerde ſielen
Die Venus en haer kint noch dagheliicks vernielen;
Dat hebben minnaers oock ghevveeſt voor onſen tiidt.
En leven nu om hoogh van alle ſorgh bevrijt.

Zy ſtaen in Venus huys, zy letten ende mercken
Op ons verdriet en pijn, en uwe vvreede vvercken:
En draghen die vaſt aen by Venus end' haer ſoon,
Die elck op zijnen tiidt beſchicken ziinen loon.
Int midden is een ſael van onbekende bloemen,
Met bloemen opghebouvvt, die vvy niet konnen noemen:
Hier is Cupidoos ſtoel, die ſpreeckt daer ende ſeght
Een yeder ziin miſdaet een yeder na ziin recht,
Daer neven is een perck, daer loopen twee Goddinnen,
De Droefheyt en de Vreucht, de ſuſters van het minnen,
Die garen in een kruyck ons tranen altemael,
En ſetten die ten toon int midden vande ſael:
Ons ſuchten altemael die ſtaen om hooch geſchreven
In Venus tafelboeck tot t'eynde van ons leven:
Int midden is een ſchael, daer vveeghtmen al ons quaet,
En die meeſt heeft gheleen, die kriight den beſten ſtaet.
Daer ſal ick boven aen die beſte plaets beerven,
Om dat ick ben gheweeſt volſtandich tot het ſterven:
De eerſte plaets is miin, daer ſal ick ſtaen tot ſpijt
Van die u heeft behaecht en die my heeft beniit.
Ionckvrou, vvel aen, ick gae, en laet u hier tot panden
Miin tranen voor de deur, die bitter offerhanden:
Doch ſoo ick ſterven moet, denckt eens in uvven ſin
Of ick de doot verdien om dat ick u bemin.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Het ſterf-huys van Cupido

GIſteren des avons laet,
Eer de Son te bedde gaet,
Eer ſy gaet, end' ons beroofſt
Van haer ſchoon vergulden hooft,
Eer de ſvvarte nachtbegint
Is geſtorven Venus kindt:
Venus kindt dat ſoete dier
Is ghevallen in zijn vier,
Nu light Venus arme vrou,
Iammerlick in grooten rou,
VVie ſal bluſſchen deſe pijn?
VVie ſal Venus trooſter zijn?
Morghen voor den dagheraet
Eer de Son haer bedd' verlaet,
Dachtvaert Venus altemael
Iupiters volck in haer ſael.
Al ghy Goden overhoop,
Die vvilt koopen goede koop,
Morghen voor het Sonne-ſchijn
Salder eenen koopdach ziin.

Eenen booch, en neven dien
Eenen koker vvel voorſien:
Pijlen ziinder ſes of acht,
Alle van verſcheyden kracht.
D'een heeft honich, d'ander gal,
D' ander lieflick ongheval:
D' een brenght groote blyſchap aen,
D' ander doet die vveer vergaen.
Een van hoop, van vreeſe tvvee,
Een van vreucht, end' dry van vvee,
Tvvee doen haten goeden raet.
Tvvee doen haten middelmaet.
Dits den huyſraet meen ick al,
Diemen daer verkoopen ſal.
Dits den huys-raet allegaer,
Die hy heeft ghelaten naer.
Komt ghy Goden altemael
Morghen vroech in Venus ſael:
Die beſt biedt van Venus moet
Vinden noch tvvee ſoentiens goet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

SONNET.

ZYdy van minnaers ſmert een onverzaedlijck vraetjen,
O Min? ſo gaet het my noch al voor vvint voor ſtroom,
Hoe naeu men vvaect mijn lief met grendel ſlot en boom,
Ick stae noch niet met u in't alderquaedtste blaetjen.
Ghy komt en steeltſe my door't aldernauste gaetjen,
En buyten moeyten van mijn ſlapend' lichaem loom,
Voerdyze lieflijck by my in een zoete droom,
Ghy zijt verzocht van all's, en zijt een vvacker maetjen.
Teghen u treken gheldt noch oude vvyven raedt,
Noch yverighe vvacht: dan goude Minne laet
Het, bid ick, blyven niet, by deze kleyne gunſiens:
Maer dat ghy my int ſlaep jont; jont my op den dagh,
Dat ick ghenaken eens 's Liefs vvare lippen mach,
Ghy kunt vvanneer ghy vvilt, ſchud uyt u ſack met kunſjens.

HIER

HIER VOLGHEN

SOMMIGHE NIEVVWE SONNETTEN, LIEDEKENS ende Ghedichten.

SONNET.

O Soet end' lieve tijt, hoe ſoet'lick iſt t'aenſchouvven
Dat 'tgras dus groyſaemlic nu wt der Aerden koemt,
Dat d'bouwer nu het Lant zo naerſtelick' gaet bouwen,
Dat 'tAerdtrijc is verciert met velerley ghebloemt.

Dat men het vliegend' dier nu ſtaech hoort tureluren,
End' het woldragend' vee het gras nu ſiet aff nijpen,
Dat men 'tvrucht gevend' hout ſiet groenen t'aller uren,
End' het gehorent dier ſiet 'tgroen zoo graech aen grijpen

O *Phœb'* ô gulden *Godt* u komt hier aff den prijs,
D'wijl dat ghy door u ſchijn en glinſterige ſtralen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Het Aerdtrijc met gebloemt end' gras dus gaet vermalen:
Ghy ſyt d'ons hebt verloſt van t'grauw' end' koude ijs,
Ghy ſyt die ons dit ront zoo fray nu hebt verçiert,
End' die tot uwen loon van ons moet zijn gheviert.

Op de vvyſe:

VVt Liefden ziet,, lijd ick verdriet.

SOo Venus ſchoon
Aenſchijn/ ten toon
Door 'sHemels blauw ver=
ſcheenen/
Met vlechten blondt/
En morghenſtondt
Van ſchitterende ſteenen/
In die gheſtalt// ghelijckſe bralt/
Daer 't tijt is om te booghen/
Sonck Jeuchd en Min
De wereld in/
Met neerſlaen van haer ooghen/

De buyen guyr/
En wolcken ſuyr
Voorvluchtich ſouden wijcken.
De woede Zee/
Zijn hoomoedt mee/
Vol opgheblaſen ſtrijcken.
In ſtang/ in ſtroom/
In gras/ in boom/
t'Ghedierte dartel ſpelen.
En 't ongheruſt/
Ghevogheldt luſt
Ghevoelen/ om te quelen.

Elck

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Elck een ſyn gae//ſou ylen nae;
Dan ſy niet deftich vlieden.
En ſoete ſmart//dooꝛſnyen thart
Van d'Aerd en Waterlieden.
Maer bloem en kruyt/
Te velden uyt
Met gayle tier gheſpꝛooten.
Het hooft beblaert/
Blijd/Hemelwaert
Opheffen/met zijn looten.
Doch Venus/of
Zy groen van lof
Goud en Scharlakens bloemen/
Dan op dat pas//te ſamen las/
Met reuc en kracht/ om toemen;
En nam opſet//van jemant met
Dat hoopjen/ te verkropen/
Dooꝛ eere/van't//wt eygẽ hant/
Hem/ op het hooft/ te ſtropen.
Indienſe daer//my loocte naer/
En open jonſte toonde.
Myn Lief/en ghy/aen d'ander ſy/
My tot een kuſjen troonde.
Tot u ic liep//(ooc offe riep/
En dꝛeyehde ſchier te vloecken)
Myn trooſt/ myn goet/
Myn Siel/myn bloet/
Myn hoop/myn heyl te ſoecken.

SONNET.

TIs vvaer dat ſich den *Mey*, den g'noechelicken tijt
Toont aen een yder dinc, aen dieren end aen menſchen,
En dats elc een van dien vervrolickt end verblijt,
End om zijn vvaerde helft doet ſuchten ende vvenſchen,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Tis vvaer dat d'vvederhelft, ooc mede is bevanghen
Door een ghelijcken luſt, end' dat ſy beyde ſoecken
Als klaſſen tſyn verknocht end' zoo aen een te hanghen,
End' dats om haren brant te ſliſſen haer verkloecken.

Maer vvat den *Mey* ſchoon doet door hare groote kracht,
Sy kan nochtans myn Liefs gemoet niet overvvinnen.
Noch door haer ſoeticheyt verand'ren hare ſinnen:
Al ſtort ick oock voor haer ſeer dick vveemoedich myn klacht,
Zoo ſchijnt dat ſy daer door haer niet en laet bevvegen,
Maer dats tot ſtuerſicheyt noch meerder vvert genegen.

Op de vvyſe:

Dochter Sion ontvvaeckt.

IEughet en weeſt verblijt
Menſchē out/jonc van jaren/
Den kouden Winter quijt
Syn wy met ſyn Dienaren/
Die langhe heeft gheduert/
Van ons ſtrengh'lick beſuert/
Het weer was gantſch verſtuert/
Maer nu niet meer en truert/

Den

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Den ſoeten Mey komt aen/
Dus u na buyten ſpuert/
Venus u verfavuert/
Op d'amoureuſe paen.
  Den Mey-boom luſtich ſet
Voor u Lief in't ſayſoene/
Wandelt met haer ſeer net
Onder de Linden groene/
Door den Lauwerier ſchoon/
Nu luſtich ſtaet ten thoon/
Heeft Venus u ontboon/
En Cupido haer Soon.
Maeckt daer een blyden rey/
Met u Liefſte ydoon/
Schenct haer der liefden kroon/
In deſen koelen Mey.
  Den ſchoonē Lauw'ren krans
Door-vlecht met Accoleyen/
Smaect Venus vruchten tans
In dees ſchoone Contreyen.

Bloemkens/Loof ende Kruyt/
Nu wt der Aerden ſpruyt/
tGhevoghelt niet en muyt/
Maer ſinght met ſoet gheluyt/
Elck Dierken is verblijt.
Pan brengt zijn Schaepkens uyt
Sinringa Schoone Bruyt
Ontfanght den Mey ſubijt.
  Ghy Princen Amoureus
Die verſamen met minnen,
O Liefſte gratieus
Soeckt in den Mey te winnen/
Door liefden onbevleckt/
Suyver en heel correckt/
Dat is dat weder treckt
Der Maeghden hert perfeckt/
Tot Liefden brandich heet.
Venus haer dan op weckt/
Dat ſy u haeſt ontdeckt
Haer Liefden en ſecreet.

In lyden gheduldich.

SONNET.

GOdinnen des geſanc hoe krachtich zijn u krachten!
Hoe groot is u gewelt! hoe ſoet zijn uwe vvercken!
Als ghy des menſchen hert 'tvvelc droevich ſchijnt t'ver-ſmachten
Door u ſoet Lief accoort u krachten doet bemercken:
Hoe krachtich is u ſtem! hoe vverckend' u geluyt!
Hoe lieflic u geſanc! hoe aengenaem u kelen!
Als ghy d'bedroefden menſch verquict door die virtuyt
Van u doordringend' conſt end' u bevveechlic quelen.
Loff ſy u dan *Godins*, eer ſy u ſtercke crachten,
Prijs ſy u lieve conſt in alle eeuwicheyt,

Naerdien ghy ons vervreucht by dage en by nachten,
Wechjagend' vvt ons hert pijn, druc en tegenheyt,

Naerdien ghy door u kracht een wreed' end' ſtuerſch gemoet
Naer eenicheyt end' vreed' ſeer lieflic haken doet.

Op de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Op de vvyſe:

O Schepper fier,,, Hoe luſtich iſt om vveſen?

IUpiter machtich
En Iuno tſaem een waren/
Verheucht ſonder beſwaren/
tGheſchieden door den Wijn.
Elck woud' voordachtich
Met goet verſtant verklaren/
Wie het minlijck paren
De meeſte vreucht mocht zijn.
Iovis ſprack in het byſlapen
D'aldermeeſte vreuchde rapen/
Dat ſyn certe n
De Vrouwen alghemeen.
Iuno woud' ſegghen/
De Mans ſyn meer gheneghen/
Want ſy liever pleghen
tVriend'lijck byſlapen zoet/
Wilt ov rlegghen
Mijn reden wel te deghen/
'tMeeſt zalt minſt verweghen/
Sprack Iuno metter ſpoet/
De mannen haer veel meer ver-
blijden
Int byſlapen t'allen tijden/
Als vrouwen doen/
Dit is goet te bevroen.
Dus elck wou't winnen
Om 'trecht beſchept te weten/
Hebbens haer ſecreten
Een ander doen verſtaen/
Om zoo te vinnen/
tVerſtant van haer wt meten/
Tirſias ghehceten/
Heeft haer hier in voldaen/
Want het was bey haer begeren
Dat hy t' recht ſoud judiſſeren/
Die't had beproeft
Wat Man en Vrou behoeft.
Dees trouwen Rechter

Die

Hier toe ſynde verkoren/
Die in tijt te voren
Gheweeſt had Vrou en Man/
Een vroom beſlechter
Mocht men aen hem beſporen/
Die recht nae't behoren
Sulck werck oordeelen kan.
Hy ſprack 't byſlapen ſoet en ru-
ſtich/
Luſt veel meer de Vrouwen lu-
ſtich/
En met gheneucht/
Iſt haer de meeſte vreucht.
Als Iuno prachtich
Dit vonnis hoorde ſpreken/
Viel ſy in ghebreken
Door goede onderricht/
Sy was onſachtich/
Met toren zoo ontſteken/
Recht oordeel wou ſ'wreken
En nam hem ſyn gheſicht.
Iupiter gaf ongheloghen
Hem onſienelicke Ooghen/
Dat hy na dien
Toekomend' zoud voorſien.
Prince hier mede/
Moeſt Iuno haer ghenoghen/
Iovis onbedroghen/
Behiel aldaer den prijs.
Hier wt blijckt rede/
Die ic hier zal by voghen/
Dat gheen Dochters moghen
Teghen ſtaen dit bewijs/
Maer elc Maecht moet vaſt be-
kennen/
Diet by ſlapen niet ontwennen/
Dat haer op Aerd'
Geen meer vreucht openbaerd'.

Liefde baert vreucht.

Tempora

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Tempora mutanter & nos mutamur in illis.

NIet lang en iſt gheleen dat ic my ginc vermeyden
Dicht by mijn Vaderlant in d'groen geblomde weyden,
Al waer ic mynen geeſt vermaecte door t'aenſchouwen
Van kruyden velerley, ooc mede door het bouwen
Van d'moeder van ons all: Als ic my dus vermaecte,
End' myn bedroefden geeſt ſyn treuricheyt vvat ſtaecte,
Zoo raecten ic ten leſt tot op het blaeuvve Meer,
Tot op de *Suyder Zee* en 'k vvas vervvondert ſeer,
Dat dit verbolgen blaeu voor deſen vvas gevveeſt
Een grouſaem eenſaemheyt, een vvilt en dic foreeſt;
Dat daer voor dees het vvilt end' vvulpſch viervoetich vee,
Sich had geneert, dat daer nu vvas de vvoeſte ſee;
Dat ſich de geille viſch nu daer kond' onderhouden
Daer niet en vvas gevveeſt als boomen ende vvouden;
Dat daer 'tgevleugelt dier door hulpe van ſyn veren
Voor dees te vliegen placht dat daer nu cond' laveren
Den Stierman met zijn Schip; dat daer men t'voeren plach
Te ſien den groenen boom men nu niet meer en ſach
Dan dat ſy vvas verciert met blancke hooge ſeylen;
Dat men den Schipper ſach nu vaec na d'diepte peylen
Daer d Timmerman te voor vvel naerſtich plach te mercken,
Of d'boom ooc hooch g'noech vvas end' goet om af te vvercken.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Maer meer zoo vvas ic noch vervvondert in myn geeſt,
Als ic nu Landt vveer ſach daer Water vvas gevveeſt,
Als ic 't voldragend' vee af knipen ſach het groen,
Daer ſich den kouden viſch voor dees hadd' cunnen voen,
Dat ic nu ſelfs cond' gaen daer ic had moeten varen,
Dat nu het groene gras ſtont in de plaets van d'baren,
Als ic dit dus aenſach zoo vverde ic gedvvongen
Te pryſen d'*Goden* macht, zoo vverde ic gedrongen
Te eeren hare cracht end' hare *Godtlicheyt*
Van t'een jaer in 't ander in alle eeuvvicheyt.
Doch ic nam doen mijn ganc end' prees de groote *Goden*,
End' ſvvoer dat ic niet ſoud' verbreken haer geboden,
Recht na het ſchoone Huys, recht na de Heerlicheyt
Van *Putten* 't ſchoon Kaſteel, 't Welc lantvvaert inne leyt,
Alvvaer de ſchoon *Godin* vrou *Venus* heeft genomen
Haer vaſte vvoonſt, end' gevvoonlic ſyn te comen.
Haer lief en ſoet geſleep haer ſchoone *Camenieren*
Om deſe haer *Godin* te eeren end' te vieren,
Op haren *Maechden-berch*, daer dan het ſoete *VVicht*
Cupid' ooc dicvvils toont de crachten van zijn ſchicht,
Alvvaer dat ooc ſeer dic de *Nimphen* end' *Najaden*
In haer cleen ſchoon revier haer vvaſſchen ende baden:
Naer deſe ſchoone plaets zoo ben ic dan getreden,
End' hebb' d'*Godinn'* der min ſeer vierichlic gebeden

Dat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Dat ſy my gonnen vvild dat ic doch mocht vervverven
Weer liefde van myn Lief eer dat ic quam te ſterven:
Doch eer ic myn ghebedt te rechte had voleyndt,
Zoo vvas ic op die plaets all eer ickt had gemeynt,
Daer groeten ic d'*Godin*, daer groeten ic d'*Naiaden*
End al dat heylich vvas, ic pluckte vele bladen
Van kruyden end geboomt, ic pluckte vele bloemen,
Van menn'gerley coluer, end om te meer te roemen
Van d'krachten dees *Godins* zoo vlocht ic eenen krans,
End, brachts op d'ſelf den berch daer dat zoo dic ten dans
Haer *Camenieren* ſyn, maer als ic doen bemerckte
Haer ſtercke groote kracht, ſoo voeld' ic dat vveer vvercte
D' deſtructij van dit *Huys* in my een groote pijn,
En 'k dacht dat op der aerd niet vry en conde zijn,
Of het moſt eens vergaen, of het moſt eens verderven,
Ic dacht ſoud dees *Godin* vvel vveder moeten derven
Dees ſchoon en fraye plaets die ſy vveer heeft verciert,
Om daer te ſyn vereert, om daer te ſyn geviert?
Soud' vvel dit ſchoon gevvas end' ſouden deſe bomen
Wel wederom vergaen? end ſouden geen meer blomen
Op deſe plaets dan zijn? ſoud wel dees ſchoon revier
Haer loop hier wenden af? ſoud wel het kleene dier
Den ſoeten Nachtegael op deſe plaets niet ſingen?
Soud wel 'tverloop des tijts de *Minnareſſen* dwingen

 Dat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Dat ſy haer lief *Godin* hier niet en ſouden vieren,
End door haer ſchoon aenſchijn dees berch niet ſouden cieren:
End als ic 'twel bedacht dat tgeen de *Goon* eens wouden
Dat dat zoo loopen moſt, end dat niet op te houden
Was den *Fatalen loop*, zoo ſteld' ic my geruſt,
Want het doch ſoo moſt ſyn, en 'k nam voorts mynen luſt
Int wand'len door het Wout van deſe ſchoon *Godin*,
Door d'vvoonplaets van *Gupid*, alvvaer ſoo dic de min
Toont hare ſtercke kracht, daer ooc *Cupid'nis* Vier
Zoo dic geleſſchet vvert, niet door de vocht revier
Die daer by henen loopt, maer door het tſamen voegen
Van tvvee ververvvonnen liefs, en het geſtadich ploegen
Van *Ven'ris* boomgaert ſoet, end ooc door het beſpoyen
Des trouvven Ackermans, waer door dan komt te groyen
Het fray en ſchoon gevvas dat ſelfs ooc vveder komt
En ploeght ooc boomgaerts vveer als d'ouden ſyn verklomt:
Op deſe ſchoone plaets ſoo ſetten ic my neer,
By 't oever van d'Rivier, end doen begon ic vveer
Te pryſen myn *Godin*, te pryſen myn ſoet Lief,
Te pryſen d'ſchoone *Maecht* die noyt tot mijn gerief
Tot noch toe is gevveeſt, te pryſen hare deuchden,
Te pryſen hare ſtem vvaer meed' ſy dick verneuchden
Haer *mede-Cameniers*, te pryſen hare handen,
Te pryſen hare mont, te pryſen hare tanden,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Te pryſen haren hals, te pryſen haer gheſicht
Waer meed' dat ſy *ooc ſelfs by nacht* de minnaers licht,
Te prijſen all het geen by jemant ſchoon mach heeten,
Want tis altſaem in haer, d' *Natuyr* heeft niet vergeten:
Maer een dinc is in haer, twelc ic in haer moſt laecken,
Dat is dat ſy my doet in hare minne blaecken
End mijn geen trooſt en geeft, dit klaechd' ic de *Godin*
End badt haer dat *Cupid* doch keren mocht haer ſin
Ic badt die *Nymphen* teer, end ooc badt ick d' *Najaden*
Dat ſy doch aen myn lief dees ſteurſicheyt verbaden,
Hier meed' ſoo ging' ic vvech, end t' trooſte mijn gemoet
Dat tgeen dat nu noch is doch eens verandren moet.

Op de vvyſe:

Queſta dolce Sirena &c.

Cupido o waerde Godt
Drijft ghy met my u ſpot?
In dees pijn/
Nu in mijn/
Om u luſten?
End' zal ick ſyn ſonder ruſt?

Moet dit dan zijn den loon
Dien ick wacht wt u throon?
D'wijl ick u
Heb tot nu/
Sonder ruſten
Staech gheprеſen naer u luſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Ick dacht ghy ſoudt myn hert
Verloſſen wt dees ſmert/
Maer ick merck/
Dat u werck
Tot dit eynde
Van u niet wert aengheleyt:
Maer dat gh'om uwen luſt
Mijn bꝛandt laet onghebluſt:
Iſt u eer
Dat my meer
Dan ick meynde/
Teghenſpoets nu werdt bereyt?
Is dit verdienden pꝛijs/
Die ghy my maeckten wijs
Dat ghy mijn
In mijn pijn
Soudet gheven
Zoo ick my ſteld in u ghewelt?
O neen: ick zie't ghewis/
Dat dit gheen loon en is/
Maer dat ghy
Stadich my
Nu doet beven
End dooꝛ uwe kracht neer velt.
Ghy maeckt wel dat myn zin
Gheraeckt is dooꝛ de min/
Van een Maecht
Die behaecht
Myn jonck herte/
End' in haer ſchoonheyt is volmaeckt:
Diens lachend' roode mont
End' vel wit tot den gront/
Dooꝛ den Booch
Van haer Ooch
My met ſmerte
End' dees dꝛoefheydt heeft gheraeckt.
Maer dees myn wꝛeede Lief/
Is noyt tot mijn gherief
Maer is ſtuer
T'aller uer/
Ende ghecket
Met mijn lyen end verdꝛiet/
Want wat ick vooꝛ gheveley
Haer ont te voren ley/

Zoo

Zoo wert ſy
Dan tot my
Zoo verwecket
Dat ſy ſpytich van my vliet.
Zoo ghy dan zoete Wicht
Wilt dat ick uwen Schicht
Stadich prijs/
End bewijs
Dat u krachten
Meerder zijn als d'ander Goon/
Zoo maeckt dat myn zoet Lief
Doch zy tot mijn gherief/
End dat ſy/
Weer van my
Moet verwachten/
Weder liefd tot haren loon.

BRUYLOF-GHEDICHT.

DE Iager die int velt, ter jacht hem wil begeven,
Van bracken wel verſien, end' winden ſnel bedreven,
Van koker, pijl end' booch, voor alle dingen let,
Dat hy de rechte tijdt, des jagens niet verſet,
Want als de gulde Son uytſpant uyt haer gereelen,
Syn ſweeterige jacht; die moed' hy gaet verdeelen,
In Thetis blaeuvve ſtroom; end dat de ſilv're Maen
Brengt in haers broeders ſpoor, haer wagen op de baen.
Zoo ſiet men in het velt, de dierkens luſtich ſpringen,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Die graſich na haer aes, uyt haer ſpeloncken dringen:
Daer elc dan ſonder vrees, hem met ſyn gaeyken paert,
End jeuchdich vreuchde baert, elc dierken na ſyn aert.
Dan comt dees Iager loos, verſpiet haer ſorg'loos vveyden,
Verraſtſe, heeftſe vaſt, eerſ haer ter vlucht bereyden;
Zoo datſe dicvvils ſyn ghevangen, end int net,
Eer datter een van haer, opt Iagers comſte let.
Zoo deed' ons Bruydgom ooc, ter jacht hy hem bereyde,
Verſien voor alle noot, recht na Cupidoos vveyde;
Daer hy voor t' eerſt ondect, (o groot geluc end vreuchd')
Een Nymphe ſchoon verciert, met veelderhande deucht.
Hy ſtelt zijn conſt te vverc zijn Hoorne gaet hy blaſen,
Om 't nieu-ondecte vvilt, met ſoeticheyt te aſen:
End ſend voor 't eerſt haer toe, als poſten van haer ſmert,
Tvvee pijlen bitter-ſoet, die haer allenxkens 't hert,
Doorkropen ſachtelijc end haer de wonde maecte,
Waer door dit ſchoone wilt, noch in ſyn handen raecte,
Daer na zoo gaet hy voort, dit nieu geraecte dier,

Verdul-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Verdubbelen de vvond, zoo dat allenxken 'tvier,
Dat vier, dat ſoete vier, 'tvvelc ſ' eerſt nau conde mercken,
Beſtond een nieuvve ſieƈt, in haer gemoed te vvercken;
End haer int herte ſond, de pijne bitter ſoet,
Die ons tgeboochde kindt, gemeynlijc ſmaken doet.
Dit vvas een nieuvve corts, een corts die haer deed blaken,
Tot dat des Iaghers hant, haer wonde weer quam raken:
End met de pijlen ſiet, daer meed ſy was gewont,
O wonderlijcke cracht, maeƈt hy haer vveer geſont.
Dies zijnde vvat verlicht heeft ſy geſocht te vveſen,
By ſulc een Medicyn, die haer zoo cond' geneſen:
Sy gaf haer vvillich op, haer docht het vryheyt vvas,
Dats een gevangen Nymph van zoo een Iager vvas,
Geluckich is hy dan, geluckich zijn zijn banden
Geluckich is die pijl, geluckich zijne handen,
Geluckich is dien Hoorn, die deſe ſchoone Bruyt,
Zoo aerdich aengeloƈt heeft door zijn ſoet geluyt.
De Herders op het veldt, end' Nymphen van Diana,
Met vreuchden zijn geluc, malcanderen vermanen,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Diana ſelfs verheucht, laet booch en pijlen ſtaen,
End' tot des Iagers lof, dit nieuvve Liedt vangt aen.

Op de vvyſe:

Cupido quelt my tot der doodt.

O Bruydegom kloeck / u groote vreucht/
Wy ſinghen met blyde ſinnen/
Om dat u Bruyt maect vreuchde door haer deucht/
Tuſſchen deſe drie Goddinnen/
Iuno, Pallas ende Minne.
Als Iuno haer had een kroon bereyt/
End Pallas oock een wt minnen/
Venus was 't ooc gheſint met beſcheyt/
Elc van drien wond' beginnen/
Om te kroonen u Vriendinne,

Dees Nymphe die heeft doen met een woort
Gheſliſt al haer twiſtich ſtryden/
End haer ghebracht tot ſulc een zoet accoort/
Dat om meerder twiſt te myden
Elc haer met een deel ſoud lyden.
Geluckich ſyt ghy o Jager fier/
Dat ghy haer geheel ſult erven/
Haer niet alleen maer met haer ſult ghy hier
Iuno, Venus end' Minerva,
Alle drie ghelijck verwerven.
Laet ons dan met vreuchden altemael/

Dees

Dees Liefkens ter eerẽ rijmen Sy ſyn verloſt van liefdes groote quael/	Komt Cupido, Venus, Hymen, Ons den Echt hier helpen lymen.

REcht ſoete Ionge jeucht, Godt ſelfs heeft vaſt gebonden
Dit lievelicke paer int heylich houvvelijck.
Syn ſegen hun ontrent moet ſtaech zoo zijn bevonden,
Dat ſy dees ſuyver ſtaet betreden ſuyverlijck.
En dat in ſuyverheyt, en in de vrees des Heeren
Sy mogen telen voort, haer gulden lichaems vrucht,
En deuchſaem queecken op, den vvaren Godt ter eeren.
En tot hun naeſten ſticht, en hulpe van die ſucht.
En dat hun cuyſche liefd', mach groyen met hun dagen,
En ons heer Bruydegom een vvare Iacob ſy,
Om ſtaech vertreden cloec, al vvat hun mochte plagen,
Oft hunnen trouvven bant eenichſins zijn party.
Op dat dit houvvelijcke, gelijckenis gelijcke,
Van 't Houvvelic vvaer van den Bruydegom vermaert,
Is Godts beminde Soon, en zijne ſuyverlijcke

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Sneewitte ſchoone Bruyt, van Goddelicker aert,
En ſy int twit gecleet, als ſy van hier verplecken,
Op d'eewich Bruylofts feeſt, daer Liefde Vrede cuſt,
Als weerde Bruylofs Volc, ter Bruyloft mogen trecken,
En nutten eeuvvichlijc Godts Hemelſche vvelluſt.

Dit wenſcht dit paer kuys
Charles van Wijck-huys.

Verſtaet eerſt vvel.

Op de vvyſe:

Van Galiarde Franciſcus.

Ghelijck een bloeme/die lief-
lijck ſtaet/
Des Somers in het velt/
Na weynigen tijt ſeer haeſt ver-
gaet/
Door 'sWinters kracht gevelt/

Ghelijck eene vorl die eerſt wat
ſchijnt/
Op't Water haeſtelijck tot niet
verdwijnt.
D'onſtadighe Lief end haeſti-
ge brant

Zal

Zal alzoo haeſt vergaen/
Maer eeuwichlijck zal de ſtadi-
ghe bant
Des reyne Liefde ſtaen/
Ja alzoo dueren deuchdelijck/
Zoo langh ghy levende ſyt op't
Aerdtrijck.
Dus Bruydegom wilt aen-
hanghen altijt/
V Bruyt met Liefde reen/
God geve dat ghy een Vader ſyt
Van een Mathyſken kleen
Als Luna (Laet dit beyd' zijn u
hoop)
Volbracht heeft negenmael haer
ſnelle loop.

SONNET.

AL brant het lichte Vier ſeer heſtich en verteert
Hout, Steen, ia 't Yſer ſelfs door ſyne groote cracht;
End' ſtadich 'tgeen vernielt dat het heeft overheert,
Zoo toont 't nochtans aen 'tgheen 'twelck 't raeckt alleen ſijn
macht;

'Twert ooc door d'vochticheyt ten leſten overwonnen:
Maer *d'heſtich brandend' minn'* kan meerder noch wtrichten
Als ſ' in des minnaers hert haer woonplaets heeft begonnen,

 End'

End' als *Cupid'* geraect den menſch door ſijn ſchichten;

Want ſy niet alleen 'tgene dat ſ' raect door nad'richeyt
Ontſteect, maer ooc 'tgeen daer ſ' verde is af gelegen,
Door haren brant verteert, end' om haer heſticheyt
Kan ſy niet ſijn gebluſt, maer brant ſtach t'aller vvegen
Ooc midden in de Zee, dit ſiet men aen de viſſchen
Die door het blaeuvve Meer haer brant niet connen ſliſſchen.

Op de wyſe:

Ghy lodderlicke Sylvia.

Het vinnich ſtralen van de Son/
Ontſchuyl ic int boſſchagie.
In dien dit boſken klappen kon
Wat melde't al vryagie?
Vryagie? neen. Vryagie? jae.
Vryagie ſonder menen.
Van honderdt Harders (iſt niet ſcha?)
Vindtmer ghetrou niet eenen.
Een wulleyſch knaepken altijt ſtuert
Na nieuwe luſt zijn ſinnen;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Niet langher als het weygheren
duert/
Niet langher duert het minnen.
Myn hertje treckt my wel zoo
ſeer
Zoo ſeer dorſt ick het waghen.
Maer neen ick waegh het nem-
mermeer/
Haer minnen zijn maer vlaghen.
Maer vlaghen die thans over
gaen/
En op een ander vallen.

Nochtans ic ſie mijn Vryer aen
Voor trouſte van haer allen.
Maer oft u nuſte domme maecht
Ghy ſiet hem niet van binnen.
Dan't ſchijnt wel/ die gheen ruſt
en waecht/
Kan qualijck luſt ghewinnen.
Of ick hem oock lichtveerdich
von/
En tbleef in dit boſſchagie?
Indien dit boſje klappen kon
Wat meldent al boelagie?

SONNET.

NAer dat den vvreden *Mars* den menſch tot vvredicheyt
Gebracht hadd',end' dit dier oproerich hadd' gemaeckt,
Zoo dat in 'tgantſche ront niet vvas dan ſtuerſicheyt,
Maer dat een yder een door booſheyt vvas geraeckt,

Zoo hebben doen die ſoet en lieffelick' *Godinnen*
De dochters van *Iupyn* gevvrocht door hare conſt

By

By 'tmenſchelijc geſlacht, in hare vvreede ſinnen
Genegentheyt tot liefd' tot ſoeticheyt end' jonſt.

Laet dan ò lief *Godins* niet af in ons te vvercken
Maer vveert vvt ons gemoet doch alle vvredicheyt
Door u ſoet ſchoon geſanc end ſoete ſoeticheyt:
Laet ons doch uvve kracht geſtadelicken mercken,
Zoo ſullen vvy dan vveer u groote *Godtlicheyt*
Van d'een eeuvv in d'ander prijſen in eeuvvicheyt.

Op de vvijſe:

'tVVindeken daer het boſch af drilt.

VLuchtige Nymph waer
heen zoo ſnel?
Vluchtige Nymph etc.
Galathea wacht u wel/
Dat u vlechten
Niet en hechten/
Met haer opgheſnoerde Gout/
Onder de tacken van dit hout.

Wackere Nymphe/wendt/ en
ſiet
Eens te deech van wie ghy vliet/
Sneller dan de
Herten/van de
Honden die r met open keel/
Volghen tot haer achterdeel.
Immer en volgh' ir u niet na/
Met

Met begheerte van u ſcha:
Maer van zinne
Om u Minne
Te verwerven/voor de mijn.
Acht ghy dat groot verlies te
zijn?
Nymphe ghy vlucht al even
ſtuyrs/
En ick heb de borſt vol vuyrs.
Met een kuſje/
Wilje bluſje
Dat ten deel/en wort bedanckt.
Gheefje dan meer als ghy ont-
fanckt?
Wildy my niet dees jonſte doen?
Lijdt dan dat ic u ſlechts ſoen
Voor u Lippen/
Ghy gaet glippen/
Denckend'/ick ſou/hier ter ſtee/
Kuſſen u hals en ooghjens mee.
Moghelijck kuſt' ick wel van
als/
Ooghgens/Lipgens/wittē hals
En niet tragher/
Noch wat lagher/
Yet wat poeſelachtichs; dan
Vertele dier verloor g'er an?
Allē mijn luſt en boeverp
Galathea dat zijt ghy.
Komt wat nader/
Want wat ſpader/
Als de Joncheyt neemt ſyn keer/
Zal't u zoo wel niet paſſen meer.

Bruyloſs-Liedt.

AL het geen dat ons vernuſt
En verſtant op licht en ſuſt,
Al den arbeyt, al de pijn
Die vvy doen om vvijs te zijn,
Is maer ydel ſotte vvaen
Als vvy deſe vvet verſmaen,

Die den Hemel, en 'tgevvelt
Van de ſoete min ons ſtelt.
Die de Minne in zijn hert
Nimmermeer gevvaer en vvert,
Sulcke menſch is t'eenemael
Niet dan Yſer en dan Stael:
Sulcke menſch heeft noyt gevat
T'lieffelicke voeſter-nat,
Dat vvt's vrouvven borſtē vloeyt,
En ons drooge lip beſproeyt.
Zoo lang als het dertel dier
Venus Soonken met ſijn vier,
Met zijn booch en pijlkens heeft
Om des werelts cloot geſvveeft,
Iſſer niet ſoo vvreet en ſtuer,
Dat de Moeder de Natuer
Niet en heeft in ſijne macht
In ſijn ſtreng gebiet gebracht.
Al vvaer dat het ſvverte cleet
Van de nacht vvert vvtgeſpreet
Over 'tgroen geſchildert lant,
Voelt een yder dier ſijn brant:
Yder dier in liefde blaect,
En naet ſijns gelicke haect:
Yder dier verdvvijnt en ſterft
Als het ſijns gelicke derft.
Phœbus heeft des avonts laet,
Eer hy naer ſijn ſlaepſtee gaet
Met ſijn moede trage hant
Noyt ſijn paerden vvtgeſpant
Of hy hadde t'elcker ſtont
Waer hy ſijn geſicht eens ſont,
Aengeſchout een lieflic paer,
Dat door minne quam te gaer.
In het midden van de Zee,
Daer het blauvv' geſchubde vee
Met ſijn vlimmen uytgedeelt
Sonder voeten ligt en ſpeelt,
Laet de minne haren gloet
Ooc door dringen, ende doet
Dat die natte borgery
Van ſijn vier ontſteken ſy.
Het gepluymde ſnelle volc
Dat door menich duyſter wolc
Tot des wints en regens ſpyt
Op ſyn lichte vleugels ryt,

Kan

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Kan met ſijn raſſe vlucht
In de ydel open lucht,
In de wyde open baen,
T'vier der minnen niet ontgaen,
Dit is Bruydegom, de vvet
Die u ooc is voor geſet,
Die ghy met geen looſe liſt
Met geen conſt t'ontcomen vviſt;
Dit, dit is den heeten brant,
Daer u ionge cloec verſtant,
Uvve vvijſheyt onder ſvvicht,
En ghelic vervvonnen licht.
Ghy die in de plaets van een,
Negen Maeghden hebt gevreen,
Negen Maeghden, die u ſin
Trocken tot haer vvyſe min.
Komt nu van Parnaſſi top,
Dat ten Hemelvvaert climt op,
Neder ſtygen, en u ſpoen
Om wat anders op te doen.
Alzoo haeſt ghy hadt geſien,
Dat ghy niet en mocht ontvlien,
T'geen u was met volle recht
Van de Goden toegelecht,
Hebt ghy 'tſotte volc beſpot,
Dat licht tegen ſijnen Godt,
Tegen 'sHemels wijs beſluyt
Met ſijn dwaſe wijſheyt muyt.
Gaet dan neemt dat lieflic ſoet
Daermen veel om lijden moet:
Neemt het ſoet, dat u gebeurt,
Daer zoo menich hert om treurt:
Gaet en denct in uwe vreucht
Somtijts om ons ionge ieucht,
Die noch in dees bange pyn
Ligt, en onghetrooſt moet ſyn,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Op de wijſe:

Paſſimede d'Anvers, oft O Schepper fier &c.

Muſica ſchoon
En Rethorica reyne/
In het Gelders pleyne
O konſten openbaert.
Komt nu ten thoon
Goden groot ende kleyne/
Godinnen ghemeyne
Komt oock met ons hier paert.
Orpheus laet u Snaren klinc-
ken/
Bachus wilt ons den Wijn ſchinc-
ken/
Flora certeyn
Komt brenght ons Bloemkens
reyn.
Komt maeckt ons t'hans
Kranſſen van Lauwerieren/
Dees twee thooft te cieren
In deſe Feeſte bly.

Nymphen een Dans
Maeckt met goede manieren/
Dees tijt moetmen vieren/
Niemant maeckt hem party,
Komt Pan blijft niet langh inder
muyten
Laet hoor'n 'tgheklanck van u
Fluyte/
Volmaeckt den Rey/
Ons naeckt de koele Mey.
Want deſe twee
Teghen den May gaen paren/
Vry ſonder beſwaren
Als Tortelduyfkens ſoet/
Druck ende lee
Moet men nu laten varen/
Op Venus Outaren
Veel Offerhanden doet/
Dat dees twee door't ſoet-pels
bedry-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

bedrijven
Veel Vruchten moghen beklij-
ven/
Datſ wilt bevroen
T'verghe fs gheen arbeyt doen,
Prins Bruydegom
Vrou Bruyt dits u ter eeren/
V vreucht moet vermeeren/
V naeckt den ſoeten Nacht/
Daer der veel om
Wenſchen na haer begheeren/
Wilt niet t'veel uſeeren/
Bruyd'gom denct dat 'tgheſlacht
Der Vrouwen bet ſyn gh'wapent
machtich/
Teghen ſulcken ſtormen krach-
tich/
Als de Mans vroet
Hout altijt goeden moet.

Liefde iſt al.

SONNET.

WAt iſt dat u belet u eyghen te gebruycken?
Wat wet iſt die verbiet ymant een *Niet* t'ontſtelen?
Wat iſt dat gh'nu u lieff niet in u arm gaet luycken?
Wat iſt dat u nu doet noch meer in d'liefde quelen?

Wat iſt dat u belet u beyder luſt te boeten?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Wat wet is die verbiet ſich ſelfs niet te helpen?
VVat iſt dat gh'nu u lief niet kloeck' lic gaet ontmoeten?
Wat iſt dat u nu doet u grooten brant niet ſtelpen?

T'is niet dan dat den menſch de vvaerheyt niet en ſiet:
T'is niet dan blooten vvaen daerom gh'u eygen miſt:
T'is niet dan dat den menſch ſyn eygen luſt verbiet:
T'is niet dan vvreedicheyt dat gh'uvven brant niet ſliſt:

Wilt dan niet op den vvaen maer op de vvaerheyt dencken,
VVant door 't ghebruyc van 't u en ſult ghy niemant krencken.

SENECA.

V*Erloren is mijn ghelt:* Hadt ghy u ghelt behouden
T'verloor miſchien u wel: dan vvaer 't tijt dat ghy ſlouden.
Verloren is mijn ghelt: Maer dit moet ghy nu dencken,
En hadt ghy't noyt gehadt, 't verlies ſoud' u niet krencken,

Ver-

Verloren is mijn ghelt: Maer hier moet ghy op letten,
Dat het verlies van dien doet ſorge van u ſetten.
Verloren is mijn ghelt: Maer g luckich ſout ghy vveſen
Zoo ghy de giericheyt verloren hadt midts deſen:
Maer hout ghy d'giericheyt, 't is noch al vvel geluckt,
Om dat die ſtof van dien daer door is vvech geruckt.
Verloren is mijn ghelt: En tgelt verlieſt veel menſchen,
Ghy ſult nu op die vvech, en 't huys ('tis vvel te vvenſchen)
Wel ſyn zoo licht, end' vry. Ghy b'hoeft ooc niet te ſorgen
Dat u u erfgenaem om 't gelt zal doen vervvorgen,
Om dat ghy gheen en hebt. Ghy moet ooc dit verſtaen,
Dat u het dra yend' *G'luck* van veel laſt heeft ontlaen,
End' dat 't u heeft geſtelt in een veel vryer ſtee:
Tis u een medecijn, u dunckt het doet u vvee:
Gh y roept, ghy klaecht, ghy ſegt dat ghy ellendich ſijt,
Om dat gh'u ghelt, end' goet, end' uwe haef ſijt quijt:
Maer dat ghy 't wel verſtaet, het ghelt en heeft gheen ſchult,
Dat ghy dus droevich ſijt; maer ghy ſijt d'u vervult

Met

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Met deſen grooten rouw. Ghy ſout zoo niet beſwaert
Zijn om 't verlies van 't ghelt, hadt ghy 't daer toe bewaert.
Verloren is mijn ghelt: Dus gaet het naer behoren;
VVant eer dat ghy het kreecht, zoo was het oock verloren.

Lucretius.

T'Is luſt om aen te ſien dat jemant in de baren
Van het verbolghen blauw ſijn leven ſoeckt t'bewaren:
Niet dat ick mijn vervreuchd' dat jemant vvert geplaecht,
Maer dat ick ſelfs ben vry is 'tgheen dat mijn behaecht.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1 B 23